

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010742
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2021:7219010742.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Lokšu a prísediacich Margity Tragalovej a Heleny Kurjakovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.9.2021 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
W.. M. X., nar. X.X.XXXX v L.
trvale bytom S. XXX/XX, L.-K.;

dňa 20.4.2018 v čase okolo 16.30 hod. v Košiciach, v Ústave na výkon trestu odňatia slobody na ulici J. 1, v suteréne šatní príslušníkov ZVJS napadol spoluodsúdeného poškodeného I. R. tak, že ho bezdôvodne udrel päťou ruky do ľavej strany tváre v oblasti oka, potom do oblasti úst a keď poškodený padol na zem, obvinený ho kopol do ľavej nohy a niekoľkokrát kopol do krku a hrudníka, čím takto poškodenému spôsobil poranenia hrtana, fraktúru štítnej chrupavky paramediálne vpravo s minimálnym schodovitým posunom, hypertrofiu nosových mušlí, suturu dolnej pery vľavo, vybočenie nosovej priehradky a čiastočné roztrhnutie vnútorného väzu ľavého kolenného kĺbu s dobou liečenia v trvaní 28-35 dní, pričom pri útoku došlo k poraneniu životne dôležitého orgánu - hrtanu,

t e d a

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

t ý m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. m) Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre účely výkonu trestu súd zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaného nahradiť D. G., pobočka T., škodu vo výške 539,20 eur a X. G. K., a.s. J. škodu vo výške 912,03 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal na obžalovaného M. X. obžalobu pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním zápisnice o výpovedi poškodeného I. R., výsluchom svedka C. T., prečítaním zápisnice o výpovedi svedkov C. T., C. E., W. O. B., C. G. a I. P. D., prečítaním listinných dôkazov, znaleckého posudku o vyšetrení poškodeného z odboru zdravotníctva a správ, na podklade ktorých súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný W. M. X. na hlavnom pojednávaní spáchanie zločinu ublíženia na zdraví poprel. Uviedol, že v inkriminovanom čase bol vo výkone trestu v ÚVTOS T.-E.. Popri tom pracoval ako upratovač v administratívnej budove spolu s poškodeným I. R., O. B. a I. P. D.. Každý z nich mal pridelený svoj rajón. Pred incidentom sa mu I. R. opakovane vyhrážal. Na Zelený štvrtok v roku 2018 dokonca na neho vytiahol nôž, pričom sa mu vyhrážal, že mu ublíži, keď budú bez svedkov. Tieto vyhrážky mali počuť spoluodsúdení O. B. a I. P. D.. Dňa 20.4.2018 chcel ísť na WC, kde sa nachádzal poškodený I. R.. Ten ho ako prvý fyzicky napadol. Zhodil obžalovaného na zem a začal do neho kopať. Obžalovaný zdôraznil, že pri páde na zem si zlomil pravú ruku v oblasti zápästia. Keď sa poškodený nad neho zohol, obžalovaný sa mu nohou zaprel do hrude a odstrčil ho za seba. Po tejto fáze konfliktu chcel odísť, ale I. R. ho chytil za nohu a bránil mu v odchode. Obžalovaný sa preto otočil a dva alebo trikrát poškodeného udrel päťou do hlavy. Následne sa mu podarilo z tejto miestnosti ujsť. Išiel na druhé poschodie s tým, aby sa konečne vyčúral. Poškodený I. R. ich incident okamžite predtým ohlásil príslušníkom ZVJS. Z odpovedí obžalovaného na položené otázky vyplynulo, že napadnutie I. R. nenahlásil skôr, lebo sa najprv potreboval vyčúrať. Keď prichádzal z WC, hláska už bola obsadená I. R., ktorý komunikoval s príslušníkmi ZVJS.

Obžalovaný nehlásil príslušníkom ZVJS ani predchádzajúce vyhrážky poškodeného. Dodal však, že o nich povedal spoluodsúdeným - C. G., C. E. a C. T..

Vzhľadom na to, že poškodený I. R. dňa 12. októbra 2019 zomrel, na hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania. Výsluch poškodeného bol vykonaný zákonným spôsobom a to aj za účasti obhajcu obžalovaného.

Poškodený potvrdil, že dňa 20. 4. 2018 bol pracovne zaradený ako odsúdený na upratovanie priestorov administratívnej budovy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody T.-E.. Ako upratovač mal v uvedenom ústave voľný pohyb bez priameho stráženia v určitej časti ústavu. V čase okolo 16.30 hodine prišiel do priestorov šatne pre príslušníkov ZVJS v suteréne administratívnej budovy ústavu. Všimol si, že v miestnosti sa nachádza aj obžalovaný M. X.. Keď si umyl ruky a tvár, oznámil obžalovanému, že už je koniec práce. Zrazu od neho dostal úder päťou do ľavej strany tváre v oblasti oka, druhý úder do ľavej strany v oblasti úst, po ktorom spadol a pocítil prudkú bolesť v ľavej nohe. Obžalovaný v útoku pokračoval. Kopal ho do tváre, do krku, do hrudníka a do ostatných častí tela. Kopol ho asi 20 krát. Pritom na neho kričal: "... ty hajzel, nevstaneš!" Poškodený zostal ležať, bol v šoku, z nosa, z úst a z uší mu tiekla krv. Keď sa omyl, sám vyšiel po schodoch a stlačil hlásku na privolanie pomoci. Ohlásil, že bol napadnutý. Vtom ho zbadali príslušníci zboru väzenskej justičnej stráže, ktorí slúžili na vchode. Jeden z nich mu prišiel pomôcť. Následne poškodený išiel k službukonajúcemu vedúcemu zmeny dozorného útvaru osobne nahlásiť, že bol napadnutý. Cestou videl, že M. X. sa nachádzal v priestore pre fajčiarov. Keď zbadal, že sa taktá k dozornému, obehol ho a sám išiel dozornému túto udalosť nahlásiť. Poškodený prišiel k dozornému útvaru asi minútu po obžalovanom. Dozorný mu zabezpečil eskortu na vyšetrenie do nemocnice.

Vo vzťahu k spôsobeným zraneniam poškodený uviedol, že sa podrobil zošívaniu úst, CT vyšetreniu, pričom sa dozvedel, že má zlomeninu hrtanovej kosti. Následne bol hospitalizovaný od 24. 4. 2018 vo väzenskej nemocnici v Trenčíne. Počas hospitalizácie zistili, že má potrhané väzy a šľachy v oblasti kolena ľavej nohy. Hospitalizovaný bol do 18. 6. 2018. V čase výsluchu (3. 1. 2019) uviedol, že síce stále berie lieky proti bolesti, chodí bez opory a už nemusí mať upravenú stravu. Vo vzťahu k obžalovanému uviedol, že počas dvoch mesiacov, kedy robili spolu, nemali žiadne konflikty ani spory.

Na otázky vyšetrovateľa poškodený poprel, aby sa M.ovi X. vi niekedy vyhrážal s príborovým nožom v ruke. Tvrdil, že obžalovaný klame, na potvrdenie svojej verzie uviedol, že pri každom vstupe do administratívnej časti budovy sú odsúdení kontrolovaný detektorom kovov a podrobení osobnej prehliadke.

Za najzávažnejšie poranenie, ktoré pri tomto incidente utrpel považoval poškodenie hrtanu.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok PhDr. C. T., ktorý v roku 2018 pracoval ako príslušník ZVJS v Ústave na výkon trestu odňatia slobody T.-E.. V inkriminovanom čase bol služobne zaradený ako zástupca veliteľa zmeny. Obžalovaný M. X. a poškodený I. R. (obaja vo výkone trestu odňatia slobody) boli v partii upratovačov administratívnych priestorov a po objekte administratívnej budovy mali voľný pohyb. V čase jeho služby prišiel za ním obžalovaný M. X. nahlásiť, že ho bolí ruka, lebo sa

pobil s I. R.. Na I.ovi R.ovi, ktorý po chvíli prišiel na jeho stanovište veliteľa zmeny, bolo evidentné, že má monokel. Vzhľadom na to, že obaja boli zranení, zabezpečil im zdravotnú eskortu na ošetrovanie v nemocnici. Svedok nepotvrdil, aby obžalovaný a poškodený mali pred týmto prípadom nejaké konflikty a nedorozumenia. Komisionálne boli považovaní za normálnych a mali povolený voľný pohyb po ústave. Ak by boli agresívni, nebolo by im také pracovné zaradenie umožnené. Svedok PhDr. C. T. nevyšetroval, kto z nich konflikt začal a čo bolo jeho príčinou. Túto záležitosť majú na starosti príslušníci preventívno-bezpečnostnej služby.

V prípravnom konaní však vo svojej výpovedi zo dňa 8.1.2019 tento svedok vypovedal, že pri nahlásení incidentu s poškodeným mu M. X. oznámil, že mu praskli nervy a poškodeného I. R.a napadol preto, lebo ho dlhodobo provokoval.

Rozpory vo svojich výpovediach svedok PhDr. C. T. vysvetlil tým, že v prípravnom konaní bol vypočutý v kratšej dobe od spáchania skutku, preto si na túto okolnosť pamätal lepšie ako na hlavnom pojednávaní. Po prečítaní zápisnice o jeho výsluchu si spomenul, že k takému vyjadreniu obžalovaného skutočne došlo, a toto sa zakladá na pravde.

Obžalovaný k výpovedi svedka pred súdom potvrdil, že svedok vypovedal v podstate pravdu. Namietal však, že svedok nebol osobne prítomný pri incidente s poškodeným a že o fyzickom útoku poškodeného na jeho osobu sa vyjadroval pred iným príslušníkom ZVJS.

K vyjadreniu obžalovaného svedok uviedol, že si nepamätá, aby obžalovaný sa zmienil, že sa musel brániť.

Po predchádzajúcom súhlase prokurátora a obžalovaného boli prečítané zápisnice o výpovediach svedkov C. T. (z č.l. 83-86), C. E. (z č.l. 87-90), W.. O. B. (z č.l. 91-94), C. G., (z č.l. 95-98) a I. P. D. (z č.l. 99-102), ktorí mali vypovedať v prospech obžalovaného. Ide o osoby, ktoré boli rovnako ako obžalovaný s poškodeným vo výkone trestu odňatia slobody a ani jeden z nich nebol priamym svedkom prejednávaneho skutku.

Z ich výpovedí vyplýva, že neboli osobne svedkami žiadneho predchádzajúceho konfliktu obžalovaného s poškodeným. O napadnutí poškodeného obžalovaným vedeli iba s počutia. Svedok C. T. nepotvrdil, aby sa mu obžalovaný na poškodeného sťažoval. Podobne vypovedal aj svedok C. E.. Ten dodal, že od 16.4.2018 do 2.5.2018 sa v ÚNVTOS T.-E. nenachádzal, keďže bol dočasne premiestnený do ÚNVTOS B.. Obžalovaný mu však asi 2 - 3 krát spomínal, že poškodený do neho vyrýval. Svedok W.. O. B. inkriminovaného dňa stretol poškodeného, ktorý mu povedal, že ho obžalovaný napadol. Poškodený mal na tvári viditeľné zranenia. Podľa výpovede tohto svedka obžalovaný s poškodeným medzi sebou nemali žiadne konflikty. Svedok C. G. potvrdil, že sa mu obžalovaný sťažoval na poškodeného, ale nevedel popísať, z akého dôvodu. Od obžalovaného sa tiež dozvedel, že sa mu mal poškodený vyhrážať nožikom, ktorý mal v ruke. Podobne vypovedal aj svedok I. P. D.. Ten však o vyhrážkach poškodeného voči obžalovanému nič nevedel.

Zranenia spôsobené poškodenému boli objektivizované v lekárskech správach o jeho vyšetrení a v znaleckom posudku, ktorý vypracoval kvalifikovaný znalec z odboru zdravotníctva - chirurgie a traumatológie.

Z lekárskej správy o vyšetrení obžalovaného M.a X. vyplýva, že aj on bol ošetrovaný Ústavnom pohotovostnou službou v nemocnici T. - E.. Pri vyšetrení uviedol, že spadol a poranil si pravú ruku. Objektívnym vyšetrením bol zistený opuch, podkožný hematóm a deformita na ulnárnom okraji pravej ruky. Po RTG vyšetrení mu bola naložená sadrová dlaha a šatkový záves.

Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že poškodený I. R. dňa 20. 4. 2018 utrpel poranenia hrtana, ktoré spočívali v zlomenine štítnej chrupavky hrtana, pomliaždení a krvnej podliatine mäkkých tkanív steny hrtana vpravo a roztrhnutí steny hrtana. Toto poranenie znalec hodnotil z medicínskeho hľadiska ako ťažké poranenie, keďže sa jednalo o poranenie životne dôležitého orgánu.

Poškodený utrpel aj ľahké zranenia a to čiastočné roztrhnutie vnútorného postranného väzu ľavého kolenného kĺbu, pomliaždenie tváre okolo pravej aj ľavej očné, pomliaždenie pravej očnej gule s krvácaním pod spojovku oka, pomliaždenie ľavej očnej gule s krvácaním do sklovca očnej gule, tržnozmliaždenú ranu dolnej pery vľavo, pomliaždenie pravého ramena, pomliaždenie pravého kolena a ľahké pomliaždenie pravého bedra.

Znalec potvrdil, že k uvedeným zraneniam poškodeného mohlo dôjsť pri jeho fyzickom napadnutí dňa 20. 4. 2018 inou osobou. Mechanizmus vzniku zranení zodpovedá tvrdeniam poškodeného. Následkom úderov pästou do tváre v oblasti očí mohlo dôjsť k pomliaždeniu tváre s krvnou podliatinou okolo ľavého oka a očnej gule s krvácaním do sklovca očnej gule. Toto poranenie vzniká následkom tupého úderu strednej až veľkej intenzity, pričom mohli vzniknúť úderom pästou útočníka do oblasti ľavého oka a očné poškodeného.

Následkom ďalšieho úderu päšťou mohla vzniknúť trzná rana na dolnej pere poškodeného. Toto poranenie bolo spôsobené úderom strednej až veľkej intenzity do oblasti úst.

Čiastočné roztrhnutie vnútorného postranného väzu ľavého kolenného kĺbu nepriamym mechanizmom, teda pri podvrtnutí ľavého kolena pri páde poškodeného na zem.

Následkom kopnutia nohou do tváre mohli byť poškodenému spôsobené ďalšie zranenia a to pomliaždenie tváre s krvnou podliatinou okolo pravej očnénice a pomliaždenie pravej očnej gule s krvácaním pod spojovku pravého oka.

Následkom kopnutia do krku došlo k poraneniu hrtana poškodeného. Toto bolo spôsobené úderom veľkej intenzity do oblasti krku. Poranenie hrtana nemohlo vzniknúť pri páde poškodeného na rovnú podlahu. Pomliaždenie pravého ramena, kolena a pravého bedra vznikli následkom tupých úderov strednej intenzity do poranených oblastí. Podľa znalca tieto poranenia mohli byť spôsobené kopaním útočníka do uvedených oblastí. Znalec vylúčil, aby zranenia boli poškodenému spôsobené náhodným spôsobom. Prítomnosť a charakter zranení na rôznych častiach tela poškodeného zodpovedá opakovanému fyzickému útoku útočníka na poškodeného. Táto skutočnosť korešponduje s výpoveďou poškodeného. Znalec sa vyjadril aj ku spôsobeným následkom. Za najzávažnejšie poranenie považuje poranenie hrtana, ktoré nebolo liečené operačne, avšak poškodenému boli podávané antibiotiká na zabránenie vzniku infekcie, kašovitá strava, kľudový režim a šetrenie. Keďže došlo ku úplnému zahojeniu poranenia hrtana, znalec nepredpokladá trvalé následky. V dôsledku roztrhnutia vnútorného postranného väzu ľavého kolena poškodený musel 4 týždne pri chôdzi používať barly a po odstránení dlahy z kolena, bol nútený podrobiť sa rehabilitácii.

Tržnozmliaždená rana dolnej pery bola liečená zašitím, ostatné zranenia sa zahojili bez komplikácií. V súvislosti s liečením uvedených zranení bol poškodený hospitalizovaný od 24.4.2018 do 19.6.2018. (Ďalšia jeho hospitalizácia nemala súvislosť so zraneniami, ktoré poškodenému spôsobil obžalovaný). Obvyklý spôsob života poškodeného počas doby liečenia bol obmedzený na menej ako 42 dni.

Znalec zdôraznil, že poranením hrtana došlo u poškodeného k ohrozeniu jeho života alebo ku iným závažným dlhotrvajúcim následkom. K závažnejším následkom nedošlo iba náhodne. Útok do oblasti krku poškodeného bol veľkej intenzity, spôsobil zlomeninu štítnej chrupavky hrtana a malé roztrhnutie steny hrtana s únikom vzduchu do okolia hrtana. Už len nepatrná a minimálna zmena smeru úderu do oblasti hrtana alebo nepatrná zmena postavenia obžalovaného a poškodeného mohli spôsobiť krvácanie do dýchacích ciest s udusením poškodeného. Preto bol život poškodeného bezprostredne ohrozený. Znalec stanovil výšku bolestného za zranenia, ktoré poškodený utrpel, na 170 bodov, čo v roku 2018 predstavovalo sumu 3.244,- EUR.

Po vykonaní všetkých potrebných dôkazov prokurátor v záverečnej reči navrhol uznať u obžalovaného skutok a vinu v zmysle podanej obžaloby. Poukázal na výpoveď poškodeného, ktorý jednoznačne usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku. Navrhol obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň rozhodnúť o nároku poškodených na náhradu škody.

Obžalovaný v záverečnej reči navrhol, aby ho súd oslobodil spod obžaloby z dôvodu nutnej obrany, ktorú musel voči poškodenému I.ovi R.ovi použiť. Dodal, že príslušníkom ZVJS nevysvetľoval priebeh konfliktu, len potvrdil, že k nemu došlo s tým, že ďalšie okolnosti uvedie na súde, čo sa aj stalo.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim protiprávnym konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona. Jeho zavinenie je preukázané vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona. Z výpovede poškodeného, z lekárskej správy o jeho vyšetrení a zo záverov znalca z odboru zdravotníctva je nepochybné, že obžalovaný na telo poškodeného pôsobil násilím vysokej intenzity, jeho útok smeroval najmä na hlavu a tvár poškodeného, pričom došlo k poraneniu hrtana - teda životne dôležitého orgánu.

Z právneho hľadiska sa ťažkou ujmom na zdraví podľa § 123 ods. 3 písm. e) Trestného zákona rozumie len vážna porucha zdravia, ktorou je poškodenie dôležitého orgánu.

Hrtan je dôležitý orgán ľudského tela, je súčasťou dýchacej sústavy. Pri tak rozsiahlom útoku obžalovaného iba zhodou náhod nedošlo ku krvácaniu z miesta jeho poškodenia do pľúc poškodeného takej intenzity, ktorá by spôsobila smrť poškodeného udusením, alebo inú vážnu ujmu.

Obhajoba obžalovaného, že konal v nutnej obrane, bola vykonanými dôkazmi bez akýchkoľvek pochybností vyvrátená.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu.

Súd považoval tvrdenia obžalovaného za účelové a za využitie možnosti brániť sa akýmkoľvek spôsobom. Aj keby súd pripustil, že ku skutku došlo tak, ako obžalovaný tvrdil, nebolo by možné považovať jeho konanie za nutnú obranu. Ak by poškodený ležal na zemi a iba bránil obžalovanému k úniku tým, že ho držal za nohu, aj tak by reakcia obžalovaného nezodpovedala nutnej obrane. Jeho konanie by bolo nad rámec nutnej obrany, pretože bezprostredné nebezpečenstvo od ležiaceho poškodeného obžalovanému nehrozilo. Hoci toho istého dňa bol vyšetrený aj obžalovaný, okrem poranenej pravej ruky neboli zistené iné traumy na jeho tele, ktoré by zodpovedali trvajúcemu, či hroziacemu útoku poškodeného.

Ani tvrdenie obžalovaného, že poškodeného udrel maximálne tri krát do hlavy nezodpovedá objektívnym zisteniam. Podľa lekárskeho správ a najmä záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctva vyplýva, že obžalovaný musel poškodeného opakovane kopať veľkou intenzitou do celého tela, nevynímajúc jeho hlavu a krk, kde sú uložené životne dôležité orgány. Mechanizmus vzniku zranení preto nezodpovedá výpovedi obžalovaného, ale je v súlade s výpoveďou poškodeného, čo potvrdili aj závery znaleckého posudku.

Pri posudzovaní konania obžalovaného súd zohľadnil výpovede viacerých svedkov, ktorí potvrdili, že obžalovaný poškodeného fyzicky napadol, lebo "mal na neho nervy".

Ani tú časť obhajoby, v ktorej obžalovaný poukazoval na údajné predchádzajúce vyhrážky poškodeného, nebolo možné zohľadniť. O vyhrážkach poškodeného sa svedkovia (spoluodsúdení) mali dozvedieť iba sprostredkované od obžalovaného. Ak mal obžalovaný dôvodnú obavu z vyhrážok poškodeného, mohol využiť inú možnosť, ako vyhrážkam zabrániť. O ich existencii sa vyjadroval až po spáchaní predmetného trestného činu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zákonných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. Prihliadol najmä na zavinenie, spôsob spáchania činu a jeho následok, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný W. M. X. má v odpise z registra trestov 3 záznamy a iba na prvý sa vzťahuje fikcia jeho zahladenia. Trestného činu sa dopustil počas výkonu trestu odňatia slobody. Počas výkonu trestu bol hodnotený negatívne. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn.: 33T/83/2015 zo dňa 16.11.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn.: 4To/3/2017 zo dňa 16.2.2017 pre prečin ublíženia na zdraví a výtržníctva, na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 8 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal 2.3.2019. Vo vzťahu k tomuto rozsudku sa vzťahuje rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 2.2.2021 sp. zn.: 3T 67/2018, ktorým mu bol za prečin pohrdania súdom uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov s tým, že výrok o treste uložený mu predchádzajúcim rozsudkom bol zrušený. Uznesením Krajského súdu Nitra zo dňa 1.6.2021 sp. zn.: 1To 28/2021 bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté. Do výkonu zvyšku trestu odsúdený doposiaľ nenastúpil. V mieste bydliska je hodnotený všeobecne.

Trestná sadzba za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona je určená rozpätím od 4 do 10 rokov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zákonných zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona a pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, ktorý bol vyrovnaný. Priťažujúcou okolnosťou bolo, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, poľahčujúcou okolnosťou bolo, že spáchanie trestného činu sám oznámil príslušným orgánom.

Obžalovanému súd uložil trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov nepodmienečne, teda trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre účely výkonu trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody.

V zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej D. G., pobočka T., škodu vo výške 539,20 eur a X. G. K., a.s. J. škodu vo výške 912,03 eur. D. poisťovni vznikol nárok na náhradu škody z titulu sociálnych dávok vyplatených poškodenému počas trvania pracovnej neschopnosti a zdravotnej poisťovni vznikol nárok na náhradu škody súvisiacej s úhradou liečebných nákladov poškodeného. Právo na vyplatenie bolestného je osobným právom poškodeného, ktoré na jeho dedičov neprechádza.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.